„Субханаллах! Верник није нечист.”

Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је једном Аллахов Посланик, алејхисселам, срео Ебу Хурејру на једном од мединских путева док је овај био џунуб. Ебу Хурејра се тихо повукао, отишао и окупао се. Аллахов Посланик, алејхисселам, приметио је да га нема. Када му је дошао, упитао га је: „Где си био, Ебу Хурејре?” Он одговори: „Аллахов Посланиче, срео си ме док сам био џунуб, па нисам хтео да седим с тобом док се не окупам.” На то му Посланик рече: „Субханаллах! Верник није нечист.”

[متفق عليه] [صحيح]

Аллахов Посланик, алејхисселам, срео је Ебу Хурејру, радијаллаху анху, на једном од путева Медине. Ебу Хурејра је у том тренутку био џунуб, па из поштовања према Посланику није желео да седи с њим нити да разговара у таквом стању, мислећи да је нечист. Зато се неприметно удаљио, окупао се, а затим се вратио и сео. Посланик га је тада упитао: „Где си био?” Ебу Хурејра му је објаснио своју ситуацију — да му је било непријатно да седи с њим док је у стању џунублука. На то се Аллахов Посланик, алејхисселам, зачудио и рекао му: „Верник је чист и не може бити нечист — ни жив ни мртав.”

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/3076